

Styrelsens Enkeltheder og de daglige Bryderier. Ministeren vil da langt lettere kunne ikke blot skaffe sig, men bevare en virkelig kunstforstandig Raadgiver. Hans Myndighed vil sikkert kunne hævedes i det, der er Hovedsagen, den nationale Kunst-Udvikling og Afværgelsen af forbitgaaende fordærvelige Tids-Indflydelse, saavel ved, til Gjengjæld for den Understøttelse, der ydes, at forbeholde sig Indflydelse paa Antagelsen baade af Kunstnerne og af de enkelte Stykker, som f. Ex. ogsaa ved at fikke en bestemt Forestillingsindtægt for visse bestemte Stykker. Den større Selvstændighed vil opmuntre den sceniske Kunsts Dyrkere, Benner og Kjendere, — i en By med Kjøbenhavns Folkemængde og Dannelsesstrin vil deres Tal ikke være ringe, — til med større Sver at værne om Theatrets gode Tradition og yderligere Udvikling og til selv at bringe Offre derfor. Der vil af dem danne sig en eller flere Foreninger, med hvis Ledere Regeringen kan træffe Bestemmelser om Theatrets baade oeconomiske og kunstneriske Fremtid; og Rigsdagen vil i den Sver, der saaledes vises fra Privates Side, faae en større baade Opmuntring og Berettigelse til at yde sit Tilflud, og vistnok da yde det langt villigere end under de nuværende Forhold. Ogsaa vil det da være langt lettere end nu at komme til Klarhed over, hvorvidt Operaen og Balletten ere istand til at bære sig selv eller ikke, og undgaae at yde disse Kunstarter en større Understøttelse, end der i Virkeligheden tilkommer dem i et Land med saa smaa Pengestrækter som vort.

For om muligt at løste de mindre Theatre noget op over deres nuværende Trin, have vi troet at burde frigive Udøvelsen af de Kunstgrene, der hidtil have været udelukkende henvisne til det kgl. Theater. Det turde maaskee endog forjænge Overveielse, om det ikke kunde tillades disse Theatre efter nogen Tids Forløb at bruge det kgl. Theaters Repertoire mod en passende Afgift til det og til vedkommende Forfatter.

Der maa naturligvis gives Regeringen og Theatrets Benner Tid til at forberede den nye Ordning; vi have troet, at fem Sjerdingaar vilde være tilstrækkelige, og at Afste-

digelsen af de ved Theatret Ansatte derfor skulde skee fra 1ste Juli 1870. Skulde Forsøget ikke lykkes i dette Tidsrum, kan dette jo forlænges eller ogsaa Forsøget opgives. Der er nemlig saameget mere Grund til at gaae ind paa vort Forslag, som man ikke ved dette udsætter sig for noget Tab, hvis det imod Formodning ikke skulde kunne gennemføres. Ja selv om det kom i Gang, vilde de nuværende Forhold jo vel uden Vanskelighed igjen i de første 5 Aar kunne bringes tilbage, idet Alle, der opbære Bente penge, ere pligtige at modtage ny kongelig Ansættelse, og der ved Contracten med den private Bestyrer kan skaffes Sikkerhed mod ligefrem oeconomiske Tab.

Afstedigelsen af de Afste-Pensionsberettigede til det nævnte Tidspunkt vil maaskee falde særlig trykkende for flere af dem, men deels vilde de jo have Tid til at forberede sig derpaa, og deels vil der gennem Lovgivningen kunne vises dem al billig Smødelommen, forsaavidt de ikke, hvad dog vilde være rimeligt, fandt Ansættelse under den nye Theaterstyrelse.

Disse Bemærkninger, haabe vi, maae være tilstrækkelige til at vise Hensigten med og Betydningen af vort Forslag. Selv om det mod Forhaabning i de første Aar skulde blive noget kostbarere end den nu bestaaende Tilstand, ja maaskee endog end den af Regeringen foreslaaede, tvivle vi efter det Anførte ikke om, at der om ikke mange Aar ad denne Vej vil naaes et baade i kunstnerisk og oeconomisk Henseende meget gunstigt Resultat. Vi skulle dog til Slutning gjentage, at det, der i Særdeleshed er os magtpaaliggende, er, at Folkethinget ikke gaaer videre paa den af Commissionen anviste Vej, idet vi haabe, at Regeringen deraf vil tage Anledning til at underkaste Sagen en fornyet og fleerfidigere Overveielse, for derefter at forelægge Rigsdagen et mere tilfredsstillende Forslag end det nuværende.

I Genhold til det Foranstaaende tillade vi os da at foreslaae, at Lovudkastet affattes saaledes: